

มาตราการริบบทรัพย์สินทางแห่งความประราษณ์กฎหมายดีป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน: ศึกษา
เชิงพัฒนาระบบต่อฐานะความเป็นประชานแห่งคดี

The Civil Forfeiture According to The Money Laundering Law : Specific to

The Consequent of The Case Subject of Proceeding

โดย

สุธี กิติทัศนาจารชัย

Mr. Suthee Kitithasanasarachai

สำนักพิพิธภัณฑ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตร์ระดับบัณฑิต

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2551

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศูนย์นิติศาสตร์

สารนิพนธ์

ข้อ ๔

นายสุริ กิตติศักดิ์วัชร์

เรื่อง

มาตราการรับทรัพย์สินทางเพื่อตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน: ที่กษา
เชพากรณ์ผลประโยชน์ต่อฐานะความเป็นประธานแห่งคดี

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของภารกิจตามหลักสูตร
นิติศาสตร์มหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2551

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(ศาสตราจารย์ ดร. คณิต ณ นคร)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร. อุดม รัชอมฤต)

บทคัดย่อ

ประเทศไทยได้นำมาตรการรับทรัพย์สินทางแห่งมานังคบ้าให้ ดังที่ได้น้อมญัตติไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เพื่อรักษาประสิทธิภาพทางด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยได้นำกฎหมายดังประเทศโดยเฉพาะกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอร์มาเป็นกฎหมายด้านแบบ ดังนี้ จึงจำเป็นต้องศึกษาว่ามาตรการรับทรัพย์สินทางแห่งมีข้อห่วงดึงในส่วนทุยก្មែកทางกฎหมายที่เป็นพื้นฐานรองรับสนับสนุน ผลกระทบต่อสิทธิของประชาชน ศึกษาหลักการดำเนินคดีอาญาของประเทศไทยว่ามีความจำเป็นที่ต้องนำมาตรการดังกล่าวมาใช้บังคับหรือไม่ และสภาพปัจจุบันของมาตรการรับทรัพย์สินดังๆที่ผลให้บังคับในประเทศไทย

การศึกษาพบว่ามาตรการรับทรัพย์สินทางแห่งส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างมากด้วยเช่นกัน เพราะเป็นการลงโทษบุคคล ด้วยการรับทรัพย์สินของบุคคลนั้นให้ตกเป็นของแผ่นดินโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้พิสูจน์ให้ศาลมเห็นว่าบุคคลนั้นเป็นผู้กระทำความผิดโดยปราศจากข้อสงสัยตามสมควรและศาลไม่ได้มีคำพิพากษาริชชาร์ดว่าบุคคลนั้นเป็นผู้กระทำความผิดทางอาญา เสมือนเป็นการลงโทษบุคคลโดยปราศจากความผิด ยังส่งผลกระทบต่อฐานะความเป็นมนุษย์ของประเทศไทย

สำหรับหลักการดำเนินคดีอาญาของไทยแตกต่างจากกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอร์ จึงไม่มีความจำเป็นที่ต้องนำมาตรการรับทรัพย์ทางแห่งมาแก้ไขปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งทั้งการนำมาตรการรับทรัพย์สินทางแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่ใช้บังคับในประเทศไทยนั้น ก็ไม่สามารถลดช่องโหว่ของมาตรการรับทรัพย์สินที่มีอยู่แต่เดิมได้ แต่กลับส่งผลกระทบต่อฐานะความเป็นมนุษย์ของคดีอาญา ยังเป็นลิทธิขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนพึงได้รับความคุ้มครอง

ข้อเสนอแนะของการศึกษา ได้แก่ ควรแยกมาตรการรับทรัพย์ทางแห่งออกจากกิจกรรมคดความผิดฐานฟอกเงินให้เป็นความผิดทางอาญาเพราะทั้งสองเรื่องมีวัตถุประสงค์แตกต่างกัน และควรบททวนความจำเป็นของการบังคับใช้มาตรการดังกล่าวในประเทศไทย และควรนำมาตรการรับทรัพย์สินตามมูลค่าที่อาชญากรได้มาจากการกระทำด้วยความผิดมาใช้บังคับแทนมาตรการรับทรัพย์สินทางแห่ง เพราะเป็นมาตรการที่มีประสิทธิภาพทางด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานและความเป็นมนุษย์ของคดีอาญา

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ จากความกรุณาของบุคคลผู้มีพระคุณที่เกี่ยวข้องหลายท่านโดยเฉพาะท่าน รองศาสตราจารย์ ดร. อุดม รัชอมฤต ที่ยอมลละเวลาไว้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อมคำแนะนำดีๆ ทั้งแนวคิด หลักการและเฝ้ามุ่นในการศึกษาพร้อมทั้งกรุณาตรวจสอบให้ใช้ แนะนำหนังสือและบทความที่เป็นประโยชน์ต่อการเขียนสารนิพนธ์ฉบับนี้ ทำให้ผู้ศึกษาสามารถมองเห็นปัญหาที่จะต้องด้านกว้างศึกษาได้ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. คณิต นน นศร สำหรับข้อเสนอแนะดีๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสารนิพนธ์ และกรุณาลละเวลาไว้เป็นประธานกรรมผู้ทรงคุณวุฒิสอบสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. ต่อศักดิ์ บูรณะเรืองโรจน์ และนายวิพูล กิตติศานตระรัช สำหรับข้อเสนอแนะปัญหาเฝ้ามุ่นในการศึกษา แนะนำหนังสือและบทความภาษาต่างประเทศ ที่เป็นประโยชน์ต่อสารนิพนธ์ฉบับนี้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มาตรฐานและครอบครัวของผู้ศึกษาที่เคยช่วยเหลือ สันับสนับน ขอขอบพระคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนแก่ผู้ศึกษาเสมอมา รวมทั้ง นักศึกษาบริษัทฯ ที่สละเวลามาช่วยเหลือ 48 สำหรับความช่วยเหลือและกำลังใจทั้งหมด

หากสารนิพนธ์ฉบับนี้มีคุณค่าหรือประโยชน์ก็ให้เกิดความดีด้วยประการใดๆ ผู้ศึกษา ขอกราบเท้ามอบให้แก่บิดา มาตรดา ครอบครัว บูรพาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายที่ผู้ศึกษาได้นำความรู้ของท่านมาอ้างอิงในการเขียนสารนิพนธ์ฉบับนี้ แต่หากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้ศึกษา ขออภัยรับฟังแต่เพียงผู้เดียว

ด้วย กิตติศานตระรัช
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2551